

مثلث حسابی خیام (یا پاسکال؟) دستور دو جمله‌ای خیام (یا نیوتن؟)

سطر اول	۱									
سطر دوم	۱	۱								
سطر سوم	۱	۲	۱							
سطر چهارم	۱	۳	۳	۱						
سطر پنجم	۱	۴	۶	۴	۱					
سطر ششم	۱	۵	۱۰	۱۰	۵	۱				
سطر هفتم	۱	۶	۱۵	۲۰	۱۵	۶	۱			
سطر هشتم	۱	۷	۲۱	۳۵	۳۵	۲۱	۷	۱		
سطر نهم	۱	۸	۲۸	۵۶	۷۰	۵۶	۲۸	۸	۱	
سطر دهم	۱	۹	۳۶	۸۴	۱۲۶	۱۲۶	۸۴	۳۶	۹	۱

بجدول مثلث شکل بالا توجه فرمایید. این مثلث از ده سطر و ده ستون تشکیل شده است. سطر اول فقط شامل عدد ۱ است و سطر دوم شامل اعداد ۱ و ۱ می‌باشد. اگر فرض کنیم که در سمت راست و سمت چپ هر سطر، حتی سطر اول، یک صفر نوشته شده باشد این جدول را می‌توان برطبق قاعده زیر تشکیل داد:

در زیر هر عدد مجموع همان عدد و عدد سمت چپ آن را باید نوشت

مثلاً سطر دوم شامل اعداد $1+0=1$ و $0+1=1$ است و سطر سوم شامل اعداد $0+1=1$ و $1+1=2$ و $1+1=2$ و $0+1=1$ می‌باشد و سطر چهارم شامل اعداد $1+0=1$ و $1+1=2$ و $2+1=3$ و $1+1=2$ و $1+0=1$ است و به همین روش می‌توان سطرهای بعدی جدول را نوشت (می‌توانید سطرهای یازدهم و دوازدهم جدول را بنویسید و تا هر کجا که حوصله شما یاری می‌کند عمل را ادامه دهید).

اعداد این جدول دارای خاصیت‌هایی هستند که بعداً از آنها را در اینجا شرح

می‌دهیم:

۱- مجموع اعداد هر سطر مساویست با دو برابر مجموع اعداد سطر قبلی از آن

مثلاً مجموع اعداد سطر چهارم مساویست با ۸ و این دو برابر مجموع اعداد سطر

سوم است که ۴ می‌باشد.

۲- مجموع اعداد سطر n ام (الم) مساویست با 2^{n-1} (دو بقوة $n-1$)
 مثلاً مجموع اعداد سطر دوم مساویست با $2^1 = 2$ و مجموع اعداد سطر سوم
 مساویست با $2^2 = 4$ و مجموع اعداد سطر چهارم مساویست با $2^3 = 8$ و غیره.
 ۳- در هر سطر مجموع اعدادی که از سمت چپ در ستونهای زوج واقع هستند
 مساویست با مجموع اعدادی که در ستونهای فرد قرار دارند.
 مثلاً در سطر چهارم مجموع اعدادی که از سمت چپ در ستونهای دوم و چهارم قرار
 دارند مساویست با $4 = 1 + 3$ و مجموع اعدادی هم که در ستونهای اول و سوم (از سمت
 چپ) قرار دارند باز مساویست $4 = 1 + 3$.
 ۴- هر عدد از جدول مساویست با مجموع اعدادی که در ستون سمت چپ آن عدد
 و در سطرهای بالای آن واقع هستند.

مثلاً عدد ۱۵ از سطر هفتم (در ستون سوم) مساویست با مجموع اعداد ۵ و ۴ و ۳
 و ۲ و ۱ که در ستون سمت چپ ۱۵ (یعنی ستون دوم) و در سطرهای ششم و پنجم و چهارم و
 سوم و دوم و اول واقع هستند. (مورد استعمال اعداد این جدول را بعداً خواهیم دید).
 این جدول در همه کتابهای درسی اروپایی مثل حسابی پاسکال* نامیده شده است.
 باید دید که آیا ریاضی دانان مشرق زمین قبل از پاسکال این مثلث را می شناخته اند یا نه؟
 یادآوری می کنیم که پاسکال از ۱۶۲۳ تا ۱۶۶۲ میلادی یعنی از ۱۰۳۳ تا ۱۰۷۳ هجری
 قمری می زیسته.

قبل از پاسخ دادن باین سؤال نظر خواننده گرامی را بدستورهای زیر جلب می کنیم:

$$(a+b)^1 = a+b$$

$$(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$(a+b)^3 = a^3 + 3a^2b + 3ab^2 + b^3$$

$$(a+b)^4 = a^4 + 4a^3b + 6a^2b^2 + 4ab^3 + b^4$$

$$(a+b)^5 = a^5 + 5a^4b + 10a^3b^2 + 10a^2b^3 + 5ab^4 + a^5$$

اگر این پنج دستور را با سطرهای دوم و سوم و چهارم و پنجم و ششم مثلث حسابی
 (جدول ۱) مقایسه کنیم در می یابیم که در هر یک از این دستورها ضرائب عددی جمله ها
 همان اعداد سطر نظیر خود از مثلث حسابی هستند.

مثلاً در دستور پنجم ضرائب عددی جمله ها عبارتند از ۱ و ۵ و ۱۰ و ۱۰ و ۵ و ۱
 و این اعداد همان اعدادی هستند که در سطر ششم مثلث حسابی ثبت شده است. این قاعده
 کلی است و مثلاً سطر دهم مثلث حسابی ضرائب عددی بسط $(a+b)^9$ هستند که عبارتند از:

$$1 \text{ و } 9 \text{ و } 36 \text{ و } 84 \text{ و } 126 \text{ و } 126 \text{ و } 84 \text{ و } 36 \text{ و } 9 \text{ و } 1$$

* به زبان فرانسوی Triangle arithmétique de Pascal و به انگلیسی - Pascal

Triangle و به آلمانی Pascalsches Dreieck

فایده و مورد استعمال مثلث حسابی اینست که ضرائب عددی بسط دو جمله‌ای $(a+b)^n$ را بازاء مقادیر مختلف n بدست می‌دهد.

صورت کلی دستورهای فوق را بیشتر اروپاییان دستور دو جمله‌ای نیوتن* می‌نامند حال باید دید که آیا ریاضی دانان مشرق زمین قبل از نیوتن این دستور را می‌شناخته‌اند یا نه؟ یادآوری می‌کنیم که نیوتن از ۱۶۴۲ تا ۱۷۲۷ میلادی یعنی از ۱۰۵۲ تا ۱۱۴۰ هجری قمری می‌زیسته.

ریاضی دان بزرگ ایرانی غیاث الدین جمشید کاشانی کتاب مفتاح الحساب را در سال ۸۳۰ هجری قمری یعنی تقریباً دوست سال قبل از تولد پاسکال و دوست و بیست سال قبل از تولد نیوتن نوشته است و از مقدمه مفتاح الحساب پیداست که این کتاب شامل مطالبی است که در آن زمان برای يك نفر محاسب لازم بوده یعنی کتاب مفتاح يك کتاب درسی است و نه يك رساله تحقیقی.

اکنون قسمتی از باب پنجم از مقاله اول مفتاح الحساب را ترجمه و تلخیص می‌کنیم و نشان می‌دهیم که دستور دو جمله‌ای و «مثلث حسابی» قرن‌ها پیش از زمان پاسکال و نیوتن بر ریاضی دانان ایرانی معلوم بوده و تقریباً دوست سال پیش از آنکه این دانشمندان با بررسی وجود بگذارند مطالب مزبور در کتابهای درسی اسلامی نوشته شده و طالبان علم آنها را می‌آموخته‌اند و برای آنکه ذهن خواننده گرامی در این باره روشن تر شود متذکر می‌شویم که اولاً موضوع باب پنجم مقاله اول مفتاح الحساب استخراج ریشه های اعداد است مثل جذر و کعب و ریشه چهارم و غیره. ثانیاً قداماً بجای اصطلاحات ریاضی کنونی اصطلاحات دیگری بکار می‌برده‌اند که در بیشتر موارد با اصطلاحات امروزی تفاوت کلی دارد. برای مثال چند اصطلاح قدیمی را با اصطلاحات معادل آنها در اینجا می‌نویسیم تا قسمتی را که از مفتاح الحساب ترجمه می‌کنیم برای خواننده بهتر مفهوم شود.

اصطلاح قدیمی	اصطلاح کنونی	علائم قراردادی فعلی
مال یا مجذور یا مربع عدد	مربع عدد	a^2
کعب یا مکعب عدد	قوة سوم عدد	a^3
مال مال عدد	قوة چهارم عدد	a^4
مال کعب عدد	قوة پنجم عدد	a^5

a^6	قوة ششم عدد	کعب کعب عدد
av	قوة هفتم عدد	مال مال کعب عدد
	ریشه (اسم عام)	ضلع اول
$\sqrt[4]{A}$	ریشه چهارم	ضلع اول مال مال
a^n یا $(a+1)^n$	قوة (اسم عام)	مضلع
	نمای قوة	عدد منزل
	عددی که باید ریشه اش گرفته شود	مضلع
مثل $\sqrt{1}$	عدد گویا	مضلع منطبق
مثل $\sqrt{11}$	عدد کنگک	مضلع اصم

در مقام مقابله با قوة چهارم عدد a قوة چهارم دو جمله ای $(a+1)$ یعنی $(a+1)^4$ را منزلت مال قال می نامیدمانند و ضرائب عددی جمله ها را در بسط عبارت $(a+1)^n$ اصول منازل مضلعات می گفته اند. مثلاً ضرب عددی جمله a^2 در بسط $(a+1)^6$ اصل صف مال از منزلت مال کعب نامیده می شده است. در دستور:

$$(a+1)^4 = a^4 + 4a^3 + 6a^2 + 4a + 1$$

اعداد ۴ یعنی ضرائب a^2 و a را اعداد دو طرف این منزلت و عدد ۶ را عدد وسط

این منزلت می نامیدمانند.

اینک ترجمه و تلخیص يك قسمت از باب پنجم از مقاله اول مفتاح الحساب (رجوع کنید به صفحات ۳۷ و ۳۸ و ۳۹ از مفتاح الحساب چاپ تهران در ۱۳۰۶ هجری قمری):
راه دیگر برای بدست آوردن تفاضل يك قوة از دو عدد صحیح متوالی یعنی محاسبه $a^n - (a+1)^n$ برای این باید اعدادی را که به اصول منازل مضلعات موسوم هستند بشناسیم. . . بدانکه اصل منزلت مال [یعنی ضرب a در بسط $(a+1)^2$] فقط يك عدد است و آن ۲ می باشد و اصول منزلت کعب [یعنی ضرائب a^2 و a در بسط $(a+1)^3$] دو عدد است که عبارتند از ۳ و ۳ و برای هر يك از منزلت های بعدی اعداد دو طرف را يك واحد بازااء هر صف زیاد می کنیم و اگر هر دو عدد مجاور از اصول يك منزلت را با هم جمع کنیم یکی از اعداد وسط از منزلت بعدی بدست می آید مثلاً اعداد منزلت مکعب ۳ و ۳ است که مجموعشان ۶ می شود پس عدد وسط منزلت چهارم است و اصول منزلت چهارم ۴ و ۶ و ۴ می باشند و مجموع ۶ و ۴ یعنی ۱۰ یکی از دو عدد وسط منزلت پنجم است و مجموع ۴ و ۶ وسط دیگر است و به همین قیاس اصول منازل تا بی نهایت بدست می آید. همانطور که در جدول

زبردیده می شود :

اصول قوه دوم	اصول قوه سوم	اصول قوه چهارم	اصول قوه پنجم	اصول قوه ششم	اصول قوه هفتم	اصول قوه هشتم	اصول قوه نهم	صفوف
						۹		صف قوه هشتم
					۸	۳۶		صف قوه هفتم
			۷	۲۸	۸۴			صف قوه ششم
		۶	۲۱	۵۶	۱۲۶			صف قوه پنجم
	۵	۱۵	۳۵	۷۰	۱۲۶			صف قوه چهارم
	۴	۱۰	۲۰	۳۵	۵۶	۸۴		صف مکعب
	۳	۶	۱۰	۱۵	۲۱	۲۸	۳۶	صف مربع
۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	صف ریشه

(جدول ۳)

و هر گاه بخواهیم تفاضل بین يك قوه از دو عدد صحیح متوالی [یعنی $(a+1)^n - a^n$] را بدست آوریم عدد کوچکتر یعنی a را در اصل صف ضلع متعلق به آن قوه ضرب می کنیم و مربع a یعنی a^2 را در اصل صف مربع و a^3 را در اصل صف مکعب ضرب می کنیم و به همین طریق عمل را ادامه می دهیم تا اینکه جمیع قوای a که از قوه مفروض کوچکترند در اصول منازل مربوطه ضرب شوند و همه حاصلها را با هم جمع می کنیم و يك واحد بر آن می افزاییم تفاضل مطلوب بدست می آید .

مثلاً می خواهیم $۵^۵ - ۴^۵$ را حساب کنیم . صفوفی را که کوچکتر از قوه پنجم هستند رسم می کنیم و در آنها اصول مربوط بخودشان را در يك ستون می نویسیم و عدد کوچکتر یعنی ۴ را در صف ضلع و مربع آن یعنی ۱۶ را در صف قوه دوم و مکعب آن یعنی ۶۴ را در صف قوه سوم و قوه چهارم آن یعنی ۲۵۶ را در صف قوه چهارم می نویسیم و بین آنها و بین اصول يك خط قائم رسم می کنیم سپس هر عدد را که در صف اصول واقع شده در عدد نظیر خود از ستون قوا ضرب می کنیم و حاصلها را در ستون قائم دیگری از جدول قرار

می‌دهیم. سپس اعدادی را که در جدول حاصل ضرب‌ها نوشته‌ایم با هم جمع می‌کنیم و یک واحد به آن می‌افزاییم ۲۱۰۱ حاصل می‌شود و این عدد مساویست با $۴^{\circ} - ۵^{\circ}$.

صفوف	اصول قوه پنجم	قوای عددی که باید در اصول ضرب شوند	حاصل ضربها
صف قوه چهارم	۵	۲۵۶	۱۲۸۰
صف قوه سوم	۱۰	۶۴	۶۴۰
صف قوه دوم	۱۰	۱۶	۱۶۰
صف ضلع	۵	۴	۲۰

(جدول ۴)

و هر گاه بخواهیم تفاضل دو قوه از دو عدد غیر متوالی (یعنی $b^{\circ} - a^{\circ}$) مثلاً $۴^{\circ} - ۷^{\circ}$ را حساب کنیم ستون دیگری به جدول فوق اضافه می‌کنیم و در آن قوای متوالی تفاضل در عدد یعنی $۳ = ۷ - ۴$ را می‌نویسیم بطوریکه تفاضل یعنی ۳ در صف قوه چهارم و مربع ۳ یعنی ۹ در زیر آن و قوه چهارم آن در صف ریشه واقع شود. سپس اعدادی را که در صف حاصل ضربها واقع شده‌اند در اعداد نظیر آنها از ستون قوای تفاضل ضرب می‌کنیم و حاصل ضربهای اخیر را در یک ستون قائم دیگری می‌نویسیم و سپس آنچه را در جدول اخیر نوشته‌ایم با هم جمع می‌کنیم و به آن قوه پنجم تفاضل یعنی $۲۴۳ = ۳^{\circ}$ را می‌افزاییم عدد ۰۵۷۸۳ حاصل می‌شود و این عدد همان عدد مطلوب یعنی $۴^{\circ} - ۷^{\circ}$ است.

صفوف	اصول قوه پنجم	قوای عددی که باید در اصول ضرب شوند	حاصل ضربها	قوای تفاضل که در حاصلها ضرب شده‌اند	حاصل ضربهای دوم
صف قوه چهارم	۵	۲۵۶	۱۲۸۰	۳	۳۸۴۰
صف قوه سوم	۱۰	۶۴	۶۴۰	۹	۵۷۶۰
صف قوه دوم	۱۰	۱۶	۱۶۰	۲۷	۴۳۲۰
صف ضلع	۵	۴	۲۰	۸۱	۱۶۲۰

(جدول ۵)

با کمی دقت معلوم می‌شود که اولاً جدول شماره ۲ همان جدول شماره ۱ یعنی مثلث حسابی است با این تفاوت که وضع قرار گرفتن اعداد در آنها متفاوت است و جدول ۲

ستون آحاد را ندارد و ثانیاً اگر در جدول شماره ۳ دو عدد صحیح متوالی را a و $a+1$ بنامیم مفهوم این جدول با علائم قرار دادی کنونی دستور زیر است :

$$(a+1)^0 - a^0 = 0a^4 + 10a^3 + 10a^2 + 0a + 1$$

$$(a+1)^0 = a^0 + 0a^4 + 10a^3 + 10a^2 + 0a + 1 \quad \text{واز آنجا}$$

و ثالثاً اگر در جدول شماره ۴ دو عدد صحیح غیر متوالی را a و b بنامیم مفهوم این

جدول با علائم قرار دادی کنونی دستور زیر است :

$$(a+b)^0 - a^0 = 0a^4 b + 10a^3 b^2 + 10a^2 b^3 + 0ab^4 + b^5$$

$$(a+b)^0 = a^0 + 0a^4 b + 10a^3 b^2 + 10a^2 b^3 + 0ab^4 + b^5 \quad \text{واز آنجا}$$

یعنی درست دستور دو جمله‌ای که امروز در مدارس ما تدریس می‌شود. البته این دستور برای قوه پنجم داده شده ولی قاعده متن مفتاح الحساب کلی است و می‌توان آنرا برای هر قوه دیگری نیز بنکار برد. این نکته شایسته توجه است که بر طبق آنچه در مفتاح الحساب نوشته شده مثلاً برای بدست آوردن ضرایب بسط دو جمله‌ای $(a+b)^7$ باید هفت سطر اول مثلث حسابی را نوشت تا سطر هفتم آن که همان ضرایب مذکور است بدست آید اما ریاضی‌دان دیگر ایرانی ملامحمد باقر زیدی (قرن هفدهم میلادی) در کتاب عیون الحساب^۵ قاعده‌ای بیان می‌کند که این ضرایب را مستقیماً و بدون این که احتیاج بنوشتن شش سطر اول مثلث حسابی باشد بدست می‌دهد.

نکته بسیار مهم دیگر این است که غیاث‌الدین جمشید در مقدمه مفتاح الحساب بصراحت می‌نویسد که تمام جداولی که در آن کتاب هست خودش استنباط کرده مگر هفت جدول که جداول شماره ۳ و ۴ که غیاث‌الدین جمشید آنها را جداول اصول منازل نامیده است جزء همین هفت جدول است یعنی غیاث‌الدین جمشید آنها را از پیشینیان خود اقتباس کرده و در کتاب مفتاح نوشته است: «بنابراین «مثلث حسابی» و «دستور دو جمله‌ای» مدتها قبل از غیاث‌الدین جمشید شناخته شده بود.

طبیعی است که از خود بیرسیم که این مطالب که در زمان غیاث‌الدین جمشید در زمره مطالب معمولی و جاری ریاضیات بوده از کجا آمده و چه کسی این دستورها را بدست آورده است. برای پیدا کردن جواب این سؤال باید بکتابهای حساب و جبری که پیش از زمان غیاث‌الدین جمشید تألیف شده و مخصوصاً بمباحثی ازین کتب که مربوط باستخراج

^۵ چند نسخه خطی از کتاب عیون الحساب در کتابخانه مجلس موجود است و

یک نسخه خطی از آن که در تاریخ ۱۲۶۴ هجری قمری نوشته شده متعلق به استاد محترم آقای دکتر بیژن است که برای مطالعه در اختیار بنده گذاشته‌اند.

ریشه اعداد و با حل معادلات درجه سوم به بالاست رجوع کنیم. در کتاب جبر و مقابله خیام که استاد گرامی جناب آقای دکتر غلامحسین مصاحب در سال ۱۳۱۷ هجری شمسی با انضمام تاریخ علوم ریاضی نازمان خیام منتشر کرده‌اند (صفحه ۲۳۱) این عبارت هست: و هندیها برای استخراج جذر و کعب طرفی دارند که مبنی براندک تفحص است و آن عبارتست از دانستن مربعات ارقام نه گانه و حاصل ضرب آنها در یکدیگر و من در اثبات صحت این طرق و چگونگی نیل به مقصود از روی آنها کتابی تألیف کرده ام. در این کتاب بر انواعی که هندیان ذکر کرده‌اند انواع دیگری از قبیل استخراج ریشه های چهارم و پنجم و ششم و بالاتر افزوده‌ام و قبل از من کسی این مطالب را ذکر نکرده. بر این کتاب عددی است و بر قسمتهای مربوطه حساب از کتاب اصول مبتنی می‌باشد، کتابی که خیام به آن اشاره می‌کند به احتمال قوی عبارتست از رساله در صحت

طرق هندی برای استخراج جذر و کعب و شاید رساله مشکلات الحساب باشد. متأسفانه از این دو کتاب فقط نامی باقی مانده و هنوز نسخه‌ای از آنها بدست نیامده است. نگارنده برای بدست آوردن این دو رساله تحقیقاتی کرده‌ام که انشاءالله نتایج آنها را بعداً خواهم نوشت. از اینکه خیام به صراحت در کتاب جبر و مقابله خود می‌گوید که استخراج ریشه های چهارم و پنجم و بالاتر را به طرق هندی افزوده و قبل از او کسی این مطالب را ذکر نکرده است و نظر باینکه مطالب مذکور بعد از خیام در کتب ریاضی نوشته شده و بعدها جزء مطالب درسی در آمده است می‌توان دانست که مخترع واقعی مثلث حسابی و دستور دو جمله‌ای (البته در حالت خاصی که قوه دو جمله‌ای عدد صحیح مثبت باشد) همان ریاضی دان بزرگ ایران حکیم عمر خیام است که در قرن یازدهم میلادی یعنی در حدود شش قرن قبل از یاسکال و نیوتن می‌زیسته و باید این‌ها را به نام خیام نامید و گفت مثلث حسابی خیام و دستور دو جمله‌ای خیام.

خواننده تصور نکند که نویسنده این مقاله برای بزرگ جلوه دادن ریاضی دانان ایرانی خدای نخواستہ در پی آنست که به دانشمندان بزرگی همچون نیوتن و یاسکال جسارتی کند. مقام شامخ این ستارگان قدراول عالم علم خیلی عالیتر از آنست که اگر بگویم فلان دستور را دانشمندان دیگری قبل از زمان آنان می‌دانسته‌اند چیزی از آن کاسته شود. این مطلب هم ناگفته نماند که ریاضیون مشرق زمین دستور دو جمله‌ای را فقط در حالتی که قوه دو جمله‌ای عدد صحیح مثبت باشد بدست آورده‌اند و نیوتن آنها را بصورت کلی و جامع در آورده و تعمیم داده است.

اینک برای مزید اطلاع خواننده گرامی قسمتی از آنچه را در کتابهای خارجی

راجع باین موضوع دیده‌ام در اینجا ترجمه می‌کنم:

از کتاب ریاضیات برای همه تألیف هگبن *

«بی شک فریبندگی اعداد مثلث شکل موجب شده است که کسانی به فکر مثلث حسابی پاسکال بیفتند و اینکه این مثلث حسابی را مثلث حسابی پاسکال می نامند برای آنست که پاسکال اول ریاضیدان فرانسوی است که با احتمالات ریاضی که اساس تئوری جدید علم آمار است توجه کرد. در واقع سلسله مثلث حسابی را عمر خیام بدست آورد. این سلسله در کتاب آئینه قیمتی چهار عنصر *** معرفی شد و این کتاب در حدود سال ۱۳۰۰ میلادی بوسیله ریاضیدان چینی جوشی که *** در زمانی که امپراطوری مغول در اروپای شرقی پیش می رفت نوشته شده است.»

مؤلف کتاب ریاضیات برای همه پس از تشریح این مطلب همه جا مثلث حسابی را به نام مثلث حسابی خیام می نامد و در جای دیگر همان کتاب می نویسد:

عمر خیام که دستور دو جمله ای را کشف کرد يك ماتریالیست با ایمان بود که می خواست حکمت را در عالم واقعی بکار برد و آنرا موافق میل خود از نو بسازد.

از کتاب تاریخ ریاضیات تألیف اسمیث **** (جلد دوم صفحه ۵۰۷):

« قضیه دو جمله ای - بسط عبارت $(a+b)^n$ بازاء مقادیر صحیح n یا لافل و سیله بدست آوردن ضرائب آن مدتها پیش از آنکه به اروپا برسد، در مشرق زمین شناخته شده بود. حالت $n = ۲$ را اقلیدس (۳۰۰ سال قبل از میلاد) می دانست. اما تعمیم قاعده بازاء مقادیر دیگر n تا آنجا که اطلاع داریم در کتاب جبر عمر خیام (۱۱۰۰ میلادی) آمده است.»

«... تعمیم قضیه دو جمله ای بازاء مقادیر منفی و کسری n از یوتن است.» (از

صفحه ۵۱۱ کتاب تاریخ ریاضیات).

پروپتگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی ابوالقاسم قربانی

رتال جامع علوم انسانی

Lancelot Hogben *

Précieux Miroir des Quatre Éléments **

Chu Shi kei ***

David Eugene Smjth. تألیف History of Mathematics ****